

Nr 355

Av herr **Lundberg**, angående tjänstetidsbefordran för viss polispersonal.

Genom Kungl. Maj:ts kungörelse den 22 november 1957 om tjänstetidsbefordran (SFS nr 628/1957) har skapats möjlighet för lönemyndigheterna att flytta upp vissa tjänstemän i en personlig extra ordinarie tjänst en (1) lönegrad över den innehavda.

Normalt fordras 15 år i samma lönegrad, innan sådan uppflyttning får äga rum. Övergångsbestämmelser införda i författningen under 2 § 2 mom. medför dock att ett rätt stort antal tjänstemän får tjänstetidsbefordran efter enbart en 72-månadersregel. Så långt jag kan finna har man här velat reglera frågan på ett för arbetstagarna förståeligt sätt. Tjänstemän, vilka fått ny lönegrad under där uppräknade omständigheter, får sålunda tjänstetidsbefordran redan efter 6 år i nya slutlöneklassen.

Landets polispersonal följer i princip samma regler (2 § 2 mom. b). Det finnes sålunda en hel del, som får sin tjänstetidsbefordran enbart efter 72-månadersregeln.

Polispersonalen fick sina löner statligt reglerade från och med den 1 juli 1954. Bestämmelserna i 2 § 2 mom. b innebär att polisman, som den 1 juli 1960 innehar samma eller motsvarande lönegrad som den 1 juli 1954 — t. ex. Ca 17:20 resp. Ao 12:15 — blir berättigad till tjänstetidsbefordran efter 72-månadersregeln. Staten har först den 1 juli 1954 reglerat vederbörandes lön och tidsräkningen börjar därför sagda dag.

I stort sett har bestämmelserna fungerat tillfredsställande. Viss oklarhet i fråga om befordrings- och placeringsprinciperna var dock rådande vid det statliga reglementets ikraftträdande. Detta medförde att några polismän fick sin *slutliga* lönegrad efter polislönereglementet först någon tid därefter. I Uppsala stads polisdistrikt finnes fem polismän, numera förste poliskonstaplar, vilka fått sin rätt till tjänstetidsbefordran fördröjd med 9 år på grund av befordringsmyndigheternas osäkerhet inför de nya reglerna i polislönereglementet. Samtliga har dock rätt kort tid därefter — utan att någon författningsändring ägt rum — fått befordran till förste poliskonstapel, vilket visar att de egentligen bort ha fått den nya tjänsten redan från den 1 juli 1954. Om så skett hade de också 6 år senare d. v. s. den 1 juli 1960 kunnat erhålla tjänstetidsbefordran. Genom myndigheternas osäkerhet har den enskilde arbetstagaren fått en oberättigad löneförsämring, vilket på något sätt bör rättas till.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,
att riksdagen måtte medgiva Kungl. Maj:t rätt att tiller-
känna här berörda arbetstagare s. k. tjänstetidsbefordran
efter enbart 72-månadersregeln.

Stockholm den 24 januari 1961

John Lundberg